

Høiesteretsdom, der fornylig er fældet over en Politiker, kunde de ikke forstaa, og derfor indgive de Adressen som en Art Demonstration mod Høiesteret. Jeg antager ikke, at den Høiiskoleforstander, der befatter sig med slige Demonstrationer, kan opdrage Ungdommen til den Respekt for Domstolene og Ovrigheden, som vel helst den danske Ungdom skal have. Og hvad ligger der saa paa Bunden af det Hele? Det er i mine Tanker et ubegrændset Hovmod, der siger, vi alene vide, og som ikke bryder sig om Andres Mening. Jeg har hørt en Høiiskoleforstander sige: naar man har den eller den Mening, som den ærede Taler har, saa forhandle vi overhovedet ikke med ham, saa bryde vi os ikke det Hjerneste om den. Det er i Virkeligheden dette Hovmod, baseret paa Uvidenhed, der ligger til Grund derfor, fordi man har et saa nævert Syn, at man slet ikke kan tænke sig andre Muligheder; derved kommer man saa til ikke blot at stille sine egne Love op, men ogsaa til at søge at sætte dem igjennem. Den sidste Tid har viist, at det netop er paa Høiiskolerne, at den Mand, der har givet sig Udtryk i Riffelrumlerierne, har udbredt sig blandt Ungdommen; denne kommer hjem derfra og siger: Nu skulle vi have Rifler; saa samle vi 100,000 Mand, og saa gaar det mod Kjøbenhavn. Det er Gang efter Gang blevet set, at det netop er Høiiskolerne, der staar i Spidsen for disse Riffelrumlerier. Jeg siger, at naar det viser sig, at Kjendsgjeringerne ere saadanne, naar det viser sig, at Ungdommen opdrages i en Mand, der i Virkeligheden fører ind paa Oprørets Vej, naar den ærede Minister selv har erkjendt det, er det kun den samme Vej, vi gaa ved at sige, vi ville ikke give en Smule mere til disse Skoler ud over det Beløb, som kan antages at blive tilbage, efter at den Sum er fradraget, som Ministeren tidligere har frataget nogle Høiiskoler, og førend vi faae en nærmere Forhandling om, hvorledes Kontrollen skal være, og hvorvidt vi gaareres imod, at der i disse Skoler foregaar Ting, som i Virkeligheden fører den danske Ungdom paa gale Veie. Det er ikke vor Sag at foretage denne Undersøgelse, der maa vi sige: fuld Frihed og fuldt Ansvar for den høitærede Minister, og da vi ikke paa dette Omraade have nogen Tale med om, hvilke Skoler der skulle have Noget, da det er overladt til den høitærede Minister, saa sige vi, at det er den høitærede Ministers Sag at sørge for den fornødne Kontrol, naar han ønsker den

Bevilling, som vi alene kunne give under den Forudsætning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Dertil hører blot, at jeg skal have Penge til den fornødne Kontrol; ellers veed jeg virkelig ikke, hvorledes jeg skulde være i Stand til at foretage denne. Der har hidtil været anvendt 3,000 Kr. om Aaret til en Mand, der har reist rundt og set paa Høiiskolerne, og som har indgivet sin Indberetning til Ministeriet. For disse 3,000 Kr. kan jeg virkelig ikke faae bedre Kontrol, end vi have, det kan Enhver indse. Derfor sagde jeg før: det nytter Intet at tage nogle Skillingen bort; thi det er jo i Virkeligheden det Hele, de Herrer gjøre. Efter den Tale, vi nu hørte, skulde man tro, der var Spørgsmaal om at stryge en 100,000 Kr. eller saadant Noget, og det kunde jeg anerkjende, det vilde der, set fra det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, være god Mening i, men at tage nogle Skillingen bort, det er hverken Jugl eller Fisk, om jeg saa maa sige, det er Intet, og det er saa meget mindre rigtigt, som det er absolut umuligt at følge den Anvisning, som det ærede Medlem har givet, at tage fra de Skoler, hvem Regjeringen allerede nu har frataget deres Tilskud, thi Forslaget gaar ud paa, af den første Bevilling paa 55,000 Kr. at stryge de 15,000 og af den anden Bevilling paa 100,000 Kr. at stryge de 10,000. Det staar ikke i Forhold til hinanden, og derfor har jeg spurgt, hvad er Meiningerne med det første Forslag. Hidtil har det været saa, at efter Overtenskomst med Folkethinget er der af de 55,000 Kr. som stode opførte til Høiiskolerne, brugt en vis større Sum efter visse bestemte Regler, naar de paagjældende Høiiskoler vare anerkjendte af Regjeringen som Høiiskoler, og Resten, c. 15,000 Kr. er da blevet udbelt af Regjeringen efter bedste Skjønne til de Skoler, som Regjeringen ansaa for de bedste. Nu tager man 15,000 Kr. bort; at det skulde være Maaden til særlig at begunstige de gode Skoler og til i alt Fald at give de daarlige Mindre, gaar oprigtig talt over min Forstand, jeg tror ikke, at dette Forslag i den Form, hvori det er stillet, er meget forsvareligt. Jeg har ikke sagt, at jeg advarede det høie Thing mod at vække Uvillie i visse Kredse; paa ingen Maade. Jeg ser meget vel, at i den politiske Kamp, hvori vi nu ere, ere vi, saavel det høie Thing som Regjeringen, nødsagede til at vække Uvillie paa mange Maader, og jeg kan forfikkre det ærede Medlem, at jeg ikke er bange derfor, men jeg har ad-